

EBA/GL/2023/06

2023.07.19.

Iránymutatások

a helyreállítási tervezés során figyelembe
veendő általános helyreállási képességről

1. Megfelelési és jelentéstételi kötelezettségek

Az iránymutatások jogállása

1. Az e dokumentumban szereplő iránymutatásokat az 1093/2010/EU rendelet¹ 16. cikkének rendelkezéseivel összhangban adták ki. Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak és a pénzügyi intézményeknek mindent meg kell tenniük azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak.
2. Az iránymutatások rögzítik az Európai Bankhatóság (a továbbiakban: az EBH) álláspontját azzal kapcsolatban, hogy mi a megfelelő felügyeleti gyakorlat a Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerében, és miként kell alkalmazni az uniós jogot egy adott területen belül. Az 1093/2010/EU rendelet 4. cikkének 2. pontjában meghatározott, az iránymutatások hatálya alá tartozó, hatáskörrel rendelkező hatóságoknak úgy kell megfelelniük az iránymutatásoknak, hogy megfelelően beépítik azokat a saját gyakorlataikba (pl. saját jogi keretrendszerük vagy felügyeleti folyamataik módosításával), beleértve azokat az eseteket is, ahol az iránymutatások elsősorban intézményekre vonatkoznak.

Jelentéstételi követelmények

3. Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése értelmében az egyes hatáskörrel rendelkező hatóságok 2023.12.11-ig kötelesek értesíteni az EBH-t arról, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánják-e felelni ezen iránymutatásoknak, és ha nem, akkor tájékoztatniuk kell az EBH-t a meg nem felelés indokairól. Amennyiben a fenti határidőig ilyen értesítés nem érkezik, az EBH úgy tekinti, hogy a szóban forgó, hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg az iránymutatásoknak. Az értesítéseket „EBA/GL/2023/06” hivatkozással az EBH honlapján elérhető formanyomtatványon kell megküldeni. Az értesítéseket olyan személyek nyújthatják be, akik megfelelő felhatalmazással rendelkeznek arra, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságuk nevében nyilatkozzanak annak megfeleléséről. A megfeleléssel kapcsolatban bekövetkező bármely változást szintén be kell jelenteni az EBH-nak.
4. Az értesítéseket a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban közzéteszik az EBH honlapján.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331, 2010.12.15., 12. o.).

2. Tárgy, alkalmazási kör és fogalom meghatározások

Tárgy

5. Ezek az iránymutatások meghatározzák, hogy az intézményeknek hogyan kell belefoglalniuk a helyreállítási és csoportszintű helyreállítási tervekbe a 2014/59/EU irányelv² 5. és 7. cikkével és az irányelv melléklete A. szakaszának (1) pontjával, valamint a Bizottság (EU) 2016/1075 felhatalmazáson alapuló rendelete³ 1. fejezetének II. szakaszával összhangban az általános helyreállítási képesséükről szóló összefoglalót, és hogy a helyreállítási és csoportszintű helyreállítási terveknek az említett irányelv 6. és 8. cikke, valamint az említett felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 1. fejezetének III. szakasza szerinti értékelése keretében az illetékes hatóságoknak hogyan kell értékelniük az intézmények általános helyreállítási képességét.

Alkalmazási kör

6. Ezek az iránymutatások a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 23. pontjában meghatározott azon intézményekre alkalmazandók, amelyekre az említett irányelv 5–9. cikkében meghatározott, az (EU) 2016/1075 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 3–21. cikke szerinti kötelezettségek vonatkoznak.
7. Azon intézmények esetében, amelyek nem képezik részét egy, a 2013/36/EU irányelv 111. és 112. cikke szerinti összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó csoportnak, ezen iránymutatások egyedi szinten alkalmazandók.
8. A 2013/36/EU irányelv⁴ 111. és 112. cikke szerinti összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó csoport részét képező intézmények esetében ezek az iránymutatások az EU-szintű anyavállalat és a leányvállalatai szintjén alkalmazandók.

² Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

³ A Bizottság (EU) 2016/1075 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. március 23.) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a helyreállítási tervek, szanálási tervek és csoportszintű szanálási tervek tartalmát, az illetékes hatóság által a helyreállítási tervek és csoportszintű helyreállítási tervek tekintetében értékelendő minimumkövetelményeket, a csoporton belüli pénzügyi támogatás feltételeit, a független értékelőkre vonatkozó követelményeket, a leírási és átalakítási hatáskörök szerződéses elismerését, az értesítési követelmények és a felfüggesztésre vonatkozó közlemény eljárásait és tartalmát, valamint a szanálási kollégiumok operatív működését meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 184, 2016.7.8., 1. o.).

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

9. Az illetékes hatóságok meghatározhatják, hogyan kell alkalmazni ezen iránymutatások egészét vagy egy részét azokra az intézményekre, amelyekre a helyreállítási terveik tekintetében a 2014/59/EU irányelv 4. cikkében meghatározottak szerinti egyszerűsített kötelezettségek vonatkoznak.
10. Az illetékes hatóságok eltekinthetnek egyes, a 26., valamint a 41–47. bekezdésekben meghatározott mutatók, illetve feltételek alkalmazásától a befektetési vállalkozásnak minősülő intézmények esetében, amennyiben azok alkalmazása nem lenne helyénvaló a befektetési vállalkozás vagy a befektetési vállalkozás csoportjának helyreállítási tervezése szempontjából, tekintettel annak üzleti modelljére, valamint jogi struktúrájára, kockázati profiljára, méretére vagy összetettségére.

Címzettek

11. Ezen iránymutatások címzettjei az 1093/2010/EU rendelet 4. cikke 2. pontjának i. és viii. alpontjában meghatározott hatáskörrel rendelkező hatóságok és az 1093/2010/EU rendelet 4. cikkének 1. pontjában meghatározott pénzügyi intézmények, amennyiben az adott pénzügyi intézmények a jelen iránymutatások hatálya alá tartoznak.

Fogalommeghatározások

12. Eltérő rendelkezés hiányában a 2014/59/EU irányelvben, a 2013/36/EU irányelvben és az (EU) 2019/2034 irányelvben használt és meghatározott fogalmak az iránymutatásokban is az ott használt jelentéssel bírnak.

3. Végrehajtás

Az alkalmazás időpontja

13. Ezeket az iránymutatásokat 2024.01.11-től kell alkalmazni.

4. Az intézmények általános helyreállási képessége (overall recovery capacity, ORC) kereteinek a meghatározása

14. Az intézményeknek az általános helyreállási képesség (ORC) megállapításához ezen iránymutatások I. szakaszával összhangban a következő elemeket kell meghatározniuk:
- a hiteles és megvalósítható helyreállítási intézkedési lehetőségek listája;
 - különbéle forgatókönyvek súlyos makrogazdasági és pénzügyi stresszhelyzetekre.
15. A fenti elemek meghatározását követően az intézményeknek az általános helyreállási képességet a helyreállítási tervben figyelembe vett valamennyi súlyos makrogazdasági és pénzügyi stresszhelyzet vonatkozásában „forgatókönyv-specifikus helyreállási képességek” tartományaként kell megadniuk, ahol a „forgatókönyv-specifikus helyreállási képességet” azon helyreállítási intézkedési lehetőségek mennyiségi hatásainak összegeként határozzák meg, amelyek az egyes konkrét forgatókönyvek esetén rendelkezésre állnának és helyénvalóak lennének, és amelyeket a 26. bekezdésben felsorolt, a tőkére (beleértve a tőkeáttételt) és a likviditásra vonatkozó releváns, az intézmények helyreállítási tervében szereplő indikátorok („releváns RP-indikátorok”) formájában számszerűsítene.

I. szakasz: Az általános helyreállási képesség alapvető összetevői

A hiteles és megvalósítható helyreállítási intézkedési lehetőségek listája

16. Az általános helyreállási képesség meghatározásakor a hiteles és megvalósítható helyreállítási intézkedési lehetőségek teljes körű, átfogó listájából kell kiindulni, mely intézkedések mindegyikét a többitől függetlenül, valamint a helyreállítási terv konkrét forgatókönyveire való tekintet nélkül kell fontolóra venni. E listából az intézményeknek ki kell választaniuk az összes olyan helyreállítási intézkedési lehetőséget, amelyet az egyes konkrét forgatókönyvek esetében alkalmazni lehetne, és be kell mutatniuk „forgatókönyv-specifikus helyreállási képességüket”.
17. Annak biztosítása érdekében, hogy az általános helyreállási képesség ténylegesen tükrözze az intézmények azon képességét, hogy jelentős romlást követően helyre tudják állítani pénzügyi helyzetüket, az általános helyreállási képesség meghatározásakor csak azok a helyreállítási intézkedési lehetőségek vehetők figyelembe, amelyeket az intézmények a 2014/59/EU irányelv II. címe I. fejezete 2. szakaszának megfelelően, az (EU) 2016/1075 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 8–12. cikkével összhangban és a 18. bekezdésben meghatározott általános tényezőkkal összhangban hitelesnek és megvalósíthatónak minősítene.

18. Az intézmények által az általános helyreállási képesség meghatározásakor mérlegelendő helyreállítási intézkedési lehetőségek hitelességének és megvalósíthatóságának értékelése során megfontolandó általános tényezőknek magukban kell foglalniuk az intézkedés típusát, az intézmények sajátos üzleti profilját és azt a mindenkori makrogazdasági környezetet, amelyben tevékenységüket végzik, és különösen a következő elemeket kell tartalmazniuk:
- a. a fő érdekelt felekre várhatóan gyakorolt külső hatások, valamint a helyreállítási intézkedési lehetőségek végrehajtásának a pénzügyi rendszerre várhatóan gyakorolt hatása;
 - b. az adott intézmény vagy hasonló intézmények által a helyreállítási intézkedési lehetőségek végrehajtása során szerzett korábbi tapasztalatok, feltéve, hogy rendelkezésre állnak ezek az információk;
 - c. a helyreállítási intézkedési lehetőségek végrehajtására való felkészültség szintje;
 - d. a működés folytonosságának értékelése a helyreállítási intézkedési lehetőségek végrehajtását követően, beleértve a pénzügyi piacokhoz való hozzáférésnek és a belső folyamatok működésének a fenntartására irányuló valamennyi intézkedést;
 - e. az intézmény releváns tőkéjére, likviditására, jövedelmezőségére és kockázati profiljára várhatóan gyakorolt pénzügyi hatások, a becslés hitelességét biztosító egyértelmű és átlátható főbb feltételezések alapján;
 - f. a helyreállítási intézkedési lehetőségek végrehajtásának várható ütemterve;
 - g. működési, jogi, reputációs és pénzügyi akadályok, valamint a helyreállítási intézkedési lehetőségek végrehajtását megnehezítő bármely egyéb akadály fennállása.

Súlyos makrogazdasági és pénzügyi stresszhelyzetek forgatókönyvei

19. Az általános helyreállási képesség meghatározásának másik összetevője a „súlyos makrogazdasági és pénzügyi stresszhelyzetek forgatókönyvei”. Az általános helyreállási képesség meghatározásához az intézményeknek ki kell számítaniuk a helyreállítási tervben fontolóra vett releváns forgatókönyvek esetében várható helyreállási képességüket (azaz az úgynevezett „forgatókönyv-specifikus helyreállási képességet”).
20. A „forgatókönyv-specifikus helyreállási képesség” kiszámításához az intézményeknek azt kell feltételezniük, hogy a forgatókönyv eredményeként nem fogják tudni teljesíteni a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásra (SREP) és a felügyeleti stressztesztelésre vonatkozó közös eljárásokról és módszerekről szóló EBH-iránymutatásokban (a továbbiakban: „SREP-iránymutatások”) ⁵ meghatározott teljes SREP-tőkekövetelményt (TSCR) vagy teljes SREP-tőkeáttételimitató-követelményt (TSLRR), vagy a legutóbbi SREP-értékelésben megállapított szabályozói likviditási minimumkövetelményt.

⁵ EBA/GL/2022/03.

21. Olyan kivételes körülmények között, amikor az intézmény azzal érvel, hogy nem képes olyan valószínű, súlyos forgatókönyvvel előállni, amely a 20. bekezdésben meghatározott tőke- vagy tőkeáttételi követelmények nemteljesítéséhez vezetne, az intézménynek részletes magyarázatot kell adnia az illetékes hatóságok számára arra vonatkozóan, hogy az adott forgatókönyvet miért kell továbbra is elég súlyosnak tekinteni ahhoz, hogy az intézményt a fizetéseképtelenség kockázatának tegye ki, amennyiben a kellő időben nem hajtanak végre helyreállítási intézkedéseket.

II. szakasz A „forgatókönyv-specifikus helyreállítási képesség” kiszámítása

Kiindulópont

22. Az intézményeknek a „forgatókönyv-specifikus helyreállítási képesség” kiszámításának kiindulópontjaként a helyreállítási tervben szereplő azon indikátorokat kell figyelembe venniük, melyek nemteljesítése a helyreállítási terv szerint az intézmény egy vagy több helyreállítási intézkedési lehetőség végrehajtására irányuló döntését eredményezné.

Időkeret

23. A helyreállítási intézkedési lehetőségek várható időkeretének az (EU) 2016/1075 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 12. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti értékelése során a „forgatókönyv-specifikus helyreállítási képesség” kiszámítása céljából az intézményeknek figyelembe kell venniük a helyreállítási intézkedési lehetőségek egyedi jellemzőit és a forgatókönyv részét képező események típusát (pl. rendszerszintű, egyedi okokra visszavezethető, kombinált).
24. Az intézményeknek a 22. bekezdéssel összhangban meghatározott kiindulóponttól kezdődően kell kiszámítaniuk a helyreállítási intézkedési lehetőségeik végrehajtásának hatásait, a tőkepozíciójukra (a tőkeáttételi pozíciójukat is beleértve) 18 hónapos időtávon, valamint a likviditási pozíciójukra 6 hónapos időtávon gyakorolt hatások figyelembevételével.
25. A 24. bekezdésben meghatározottaknál hosszabb időtávú helyreállítási intézkedési lehetőségek esetében a „forgatókönyv-specifikus helyreállítási képesség” kiszámításakor csak az említett bekezdésben meghatározott időkereteken belül megfigyelt hatásokat kell figyelembe venni.

Bemutató

26. Az intézményeknek a „forgatókönyv-specifikus helyreállítási képességüket” legalább a következő „releváns RP-indikátorok”⁶ vonatkozásában kell kifejezniük:

⁶ Lásd a helyreállítási terv indikátorairól szóló EBH-iránymutatásoknak (EBA/GL/2021/11) a 2014/59/EU irányelv 9. cikke szerinti II. mellékletét („A helyreállítási terv indikátorainak minimumlistája”).

- a. elsődleges alapvető tőke megfelelési mutató (CET1);
- b. teljes tőke megfelelési mutató;
- c. tőkeáttételi mutató;
- d. likviditás fedezeti mutató (LCR);
- e. nettó stabil forrásellátottsági mutató (NSFR).

Azokban az esetekben, amelyekben a felsorolt mutatókat az intézmények a helyreállítási terv indikátorairól szóló EBH-iránymutatás⁷ szerinti megdönthető vélelem alapján nem foglalták bele a helyreállítási terv indikátorainak keretrendszerébe, a „forgatókönyv-specifikus helyreállítási képességet” a megfelelő helyettesítő mutatók alapján kell kifejezni. Az intézményeknek a helyreállítási terveikben fel kell tüntetniük a releváns mutatók kiszámításának (számláló és nevező) alapjául szolgáló nominális összegeket, hogy az illetékes hatóságok megfelelően értékelhessék és esetleg vitathassák a bejelentett számadatokat.

27. Az intézményeknek úgy kell kifejezniük „forgatókönyv-specifikus helyreállítási képességüket”, hogy beszámolnak a 15. bekezdésben meghatározott helyreállítási intézkedési lehetőségek hatásainak összességéről, melynek alapján meghatározzák, hogy milyen mértékben lennének képesek helyreállni az adott forgatókönyv esetében. A hatásokat a „releváns RP-indikátoroknak” az idő előrehaladtával történő változásaként kell bemutatni – beleértve a releváns időintervallumokat is –, a 24. bekezdés szerint meghatározott időkerettel összhangban.

III. szakasz Az általános helyreállítási képesség meghatározása

1. lépés – A helyreállítási intézkedési lehetőségek kiválasztása

28. A „forgatókönyv-specifikus helyreállítási képesség” kiszámításához az intézményeknek a 16–18. bekezdéssel összhangban a hiteles és megvalósítható helyreállítási intézkedési lehetőségek listájából ki kell választaniuk az összes olyan intézkedési lehetőséget, amely az adott forgatókönyv esetében rendelkezésre állna és megfelelő lenne. A „forgatókönyv-specifikus helyreállítási képesség” kiszámítása során az intézmények nem vehetik figyelembe azokat a helyreállítási intézkedési lehetőségeket, amelyek sikeres végrehajtásának a valószínűsége alacsony/korlátozott.

2. lépés – A helyreállítási intézkedési lehetőségek kiigazítása: további korlátozó tényezők

29. Egy adott forgatókönyvnek megfelelő helyreállítási intézkedési lehetőségek kiválasztásakor az intézményeknek különösen a következő további korlátozó tényezőket kell fontolóra venniük a

⁷ Lásd a helyreállítási terv indikátorairól szóló EBH-iránymutatásoknak (EBA/GL/2021/11) a 2014/59/EU irányelv 9. cikke szerinti II. mellékletét („A helyreállítási terv indikátorainak minimumlistája”).

különbféle helyreállítási intézkedési lehetőségek egyidejű vagy egymást követő végrehajtásával kapcsolatban:

- a. kölcsönös kizárólagosság – egyes helyreállítási intézkedési lehetőségek nem zárják-e ki kölcsönösen egymást;
- b. kölcsönös függőségi kapcsolatok – egy adott helyreállítási intézkedési lehetőség aktiválása befolyásolhatja-e egy másik lehetőség későbbi vagy egyidejű végrehajtását;
- c. több helyreállítási intézkedési lehetőség egyidejű végrehajtására való operatív képesség;
- d. megnövekedett reputációs hatások – több helyreállítási intézkedési lehetőség együttes végrehajtása csökkentheti-e azok hatását, és eredményezheti-e akadályok vagy releváns reputációs hatások felmerülését;
- e. az intézmény üzleti modelljére vagy jövedelmezőségére gyakorolt következmények, ha egynél több, önmagában jelentős hatással nem járó helyreállítási intézkedési lehetőséget együttesen vagy egymás után alkalmaznak (kombinált következmények).

3. lépés – A „forgatókönyv-specifikus helyreállítási képesség” kiszámítása

30. A „forgatókönyv-specifikus helyreállítási képesség” kiszámítása során az intézményeknek a mérleggel kapcsolatos dinamikus megközelítést kell alkalmazniuk, és ezért egy adott forgatókönyv szerinti helyreállítási intézkedési lehetőségekből eredő hatások esetében figyelembe kell venniük az ugyanazon forgatókönyv alapján – adott esetben – korábban alkalmazott helyreállítási intézkedési lehetőségek hatásait. Különösen a tőkebocsátásra gyakorolt hatásban figyelembe kell venni az adott intézkedés stresszforgatókönyv szerinti végrehajtásának időpontjában fennálló teljes kockázati kitettséértéket (TREA). Ha korábban ugyanezen forgatókönyv alapján a kockázatcsökkentéshez hasonló helyreállítási intézkedési lehetőségeket hajtottak volna végre, akkor a TREA értéke kedvezőbb lenne.

4. lépés – Az általános helyreállítási képesség tartományának meghatározása

31. Az általános helyreállítási képesség tartományának meghatározásához az intézményeknek – az egyes dimenziókra vonatkozó forgatókönyvek használatával – a „forgatókönyv-specifikus helyreállítási képesség” legmagasabb és legalacsonyabb értékét kell figyelembe venniük mind a tőkeáttételt is magában foglaló tőke (a tőkét érintő általános helyreállítási képesség), mind a likviditás (a likviditást érintő általános helyreállítási képesség) tekintetében „releváns RP-indikátorokban”. Ebben az összefüggésben az intézményeknek azokat a forgatókönyveket kell relevánsnak tekinteniük, amelyekben a tőkeáttételt is magában foglaló tőke (a tőkét érintő általános helyreállítási képesség) és/vagy a likviditás (a likviditást érintő általános helyreállítási képesség) tekintetében „releváns RP-indikátorok” értékében romlás következett be.

5. Az általános helyreállási képesség illetékes hatóságok általi értékelése

32. A helyreállítási tervek értékelésekor az illetékes hatóságoknak a következő bekezdésekben ismertetett módon kell biztosítani, hogy az intézmények az általános helyreállási képességük meghatározása során megfeleljenek ezen iránymutatások 4. címének⁸.

I. szakasz A „forgatókönyv-specifikus helyreállási képesség” értékelése

33. Az egyes súlyos makrogazdasági és pénzügyi stresszhelyzetek esetére vonatkozóan az intézmények által rendelkezésre bocsátott „forgatókönyv-specifikus helyreállási képesség” értékeléséhez az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk az intézmények által a 2014/59/EU irányelv 5. cikkének (6) bekezdésével és 7. cikkének (6) bekezdésével összhangban, a helyreállítási tervek részeként alkalmazandó forgatókönyvekről szóló EBH-iránymutatásokban⁹ meghatározottak szerint és ezen iránymutatások 4. címének megfelelően előterjesztett forgatókönyvek általános megfelelőségét.

34. Az illetékes hatóságoknak különösen azt kell értékelniük, hogy a forgatókönyvek kellően súlyosak-e a 20. bekezdésben meghatározott kritériumok tekintetében. A 21. bekezdés szerinti kivételes esetben az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézmények által adott részletes magyarázatot (annak érdekében, hogy az ilyen forgatókönyvet továbbra is kellően súlyosnak lehessen tekinteni), és el kell dönteniük, hogy a forgatókönyv megfelelően súlyos-e, figyelembe véve többek között az intézmények általános kockázati profilját. Azokban az esetekben, amikor az illetékes hatóságok úgy ítélik meg, hogy az intézmények által felvázolt forgatókönyv nem elég súlyos, adott esetben előírhatják az intézmények számára, hogy kiigazítsák azokat, ideértve a helyreállítási tervnek a 2014/59/EU irányelv 6. cikke szerinti, lényeges hiányosságokat feltáró értékelés eredményeként történő újbóli benyújtását is. Az illetékes hatóságok az általános helyreállási képesség értékelése során nem vehetik figyelembe az intézmények ilyen forgatókönyvön alapuló „forgatókönyv-specifikus helyreállási képességét”.

35. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézmények által kiválasztott helyreállítási intézkedési lehetőségek hitelességét és megvalósíthatóságát, beleértve azok időkereteit, hatásait és az esetleges korlátozó tényezőket, és a súlyos makrogazdasági és pénzügyi stresszhelyzetekkel összefüggésben meg kell vizsgálniuk, hogy az intézmények milyen mértékben lennének képesek helyreállítani életképességüket és pénzügyi helyzetüket.

⁸ 4. cím: Az intézmények általános helyreállási képessége kereteinek meghatározása.

⁹ EBA/GL/2014/06, 2014. július 18.

36. Az illetékes hatóságoknak – megfelelő és megvalósítható esetben – felül kell vizsgálniuk az intézmények által elvégzett értékeléseket és számításokat, különös tekintettel a következő területekre:
- annak a megvalósíthatósága/valószínűsége, hogy az adott helyreállítási intézkedési lehetőséget sikeresen végre lehetne hajtani; többek között felül kell vizsgálni a helyreállítási intézkedési lehetőségek megvalósíthatóságát, amennyiben feltételezhető, hogy azok nem reálisak vagy nem a 16–18. bekezdés szerinti megfelelő értékelésen alapulnak;
 - a helyreállítási intézkedési lehetőségek végrehajtására vonatkozó időkeret; beleértve a végrehajtás várható időkeretének meghosszabbítását, amennyiben az intézmény értékelése nem tekinthető reálisnak. Azokban az esetekben, amikor a helyreállítási intézkedési lehetőségek időkerete meghaladná a 24. bekezdésben meghatározott időkeretet, az illetékes hatóságnak csak a vonatkozó időkereteken belül megfigyelt hatásokat szabad figyelembe vennie az általános helyreállási képesség értékeléséhez;
 - a helyreállítási intézkedési lehetőségek számszerűsített hatásainak értékelése, többek között a hatások lefelé történő kiigazításával vagy haircutok alkalmazásával az intézmények által rendelkezésre bocsátott, számszerűsített összegekre, amennyiben a helyreállítási intézkedési lehetőségek valószínűsíthető hatásai nem reális és valószínű feltételezéseken és számszerűsítéseken alapulnak;
 - a helyreállítási intézkedési lehetőségek egyidejű vagy egymást követő végrehajtásával kapcsolatos további korlátozó tényezők, a 29. bekezdésben meghatározottak szerint, többek között egyes konkrét lehetőségek hatásának eltávolításával vagy lefelé történő kiigazításával – amennyiben egyes lehetőségek között kölcsönös összefüggés mutatkozik – , előnyben részesítve többek között azokat a lehetőségeket, amelyek az adott végrehajtási időszakban a legmagasabb megvalósíthatósági szinttel és/vagy a legjelentősebb hatással bírnak.
37. Az illetékes hatóságoknak – adott esetben és amennyiben rendelkezésre áll – figyelembe kell venniük az azonos profilú csoportokra vonatkozó elemzést, többek között a következők megkönnyítése érdekében:
- a különféle forgatókönyvek szerint végrehajtandó helyreállítási intézkedési lehetőségek típusának intézmények közötti összehasonlítása, ezáltal annak megállapítása, hogy az adott intézmény nem mulasztotta-e el bizonyos típusú lehetőségek megfontolását;
 - az egyes helyreállítási intézkedési lehetőségek különböző stresszforgatókönyvek esetén várható pénzügyi hatásainak azonos profilú (peer) csoportonkénti összehasonlítása;
 - egy adott helyreállítási intézkedési lehetőség végrehajtásához és előnyeinek kiaknázásához szükséges várható időtartam intézmények közötti összehasonlítása;
 - a várható akadályok és az előkészítő intézkedések intézmények közötti összehasonlítása a helyreállítási intézkedési lehetőségek minden egyes típusa tekintetében.

II. szakasz Az általános helyreállási képesség értékelése – „kiigazított általános helyreállási képesség”

38. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmények az általános helyreállási képességet a legalacsonyabb és a legmagasabb „forgatókönyv-specifikus helyreállási képesség” közötti tartományként számítsák ki, mind a tőkét (beleértve a tőkeáttételt is), mind a likviditást érintő „releváns RP-indikátorok” tekintetében, a 31. bekezdésben meghatározott kritériumokkal összhangban.
39. Az intézmények „forgatókönyv-specifikus helyreállási képességének” értékelése alapján az illetékes hatóságoknak meg kell határozniuk az intézmények „kiigazított általános helyreállási képességét”, mind a tőke „kiigazított általános helyreállási képessége”, mind a likviditás „kiigazított általános helyreállási képessége” esetében egy adott tartományként, továbbá el kell végezniük az általános helyreállási képesség átfogó mennyiségi és minőségi értékelését.
40. A „kiigazított általános helyreállási képességnek” tükröznie kell az illetékes hatóságok által a meghatározás alapjául szolgáló releváns elemek megfontolását és áttekintését követően az intézmények általános helyreállási képességére vonatkozóan elvégzett értékelést. Ezen értékelés eredménye alapján az illetékes hatóságok által megállapított „kiigazított általános helyreállási képességnek” alacsonyabbnak kell lennie az intézmények által meghatározott általános helyreállási képességnél, vagy meg kell egyeznie azzal.

Az általános helyreállási képesség besorolása

41. Az illetékes hatóságoknak úgy kell értékelniük a 39. és 40. bekezdéssel összhangban meghatározott „kiigazított általános helyreállási képességet”, hogy a „releváns RP-indikátorok” küszöbértékei és a kapcsolódó szabályozási követelmények figyelembevételével a következő szintek valamelyikét rendelik hozzá:
- „kielégítő” – azokban az esetekben, amikor a „kiigazított általános helyreállási képesség” figyelembevételét követően az intézmények „releváns RP-indikátorainak” értékei meghaladják a helyreállítási terv indikátorairól szóló iránymutatásokkal összhangban meghatározott küszöbértékeket;
 - „megfelelő, de potenciálisan fejleszthető” – azokban az esetekben, amikor a „kiigazított általános helyreállási képesség” figyelembevételét követően az intézmények „releváns RP-indikátorainak” értékei nem haladnák meg a helyreállítási terv indikátorairól szóló iránymutatásokkal összhangban meghatározott küszöbértékeket, de az összes alkalmazandó szabályozói puffer figyelembevétele után még mindig megegyeznének az intézmények tőkéjére (a tőkeáttételt is beleértve) és likviditására vonatkozó, a 20. bekezdésben említett szabályozói követelményekkel, vagy meghaladnák azokat;
 - „gyenge” – azokban az esetekben, amikor az intézmények „releváns RP-indikátorainak” értékei a „kiigazított általános helyreállási képesség” és az összes alkalmazandó szabályozói puffer figyelembevétele után sem felelnének meg az intézmények tőkéjére (a tőkeáttételt

is beleértve) és likviditására vonatkozó, a 20. bekezdésben említett szabályozói követelményeknek.

42. Azokban az esetekben, amikor a „kiigazított általános helyreállási képesség” a 41. bekezdés szerinti különböző szintek között alakulna, az illetékes hatóságoknak a legmegfelelőbb besorolást kell kiválasztaniuk, figyelembe véve különösen a forgatókönyvek súlyosságát és a különböző szinteken a „releváns RP-indikátorok” számát.
43. Az általános helyreállási képességre vonatkozóan végzett értékelésük kiegészítése érdekében az illetékes hatóságoknak az általános helyreállási képességgel kapcsolatos olyan általános minőségi megfontolásokat is figyelembe kell venniük, amelyek nem tükröződnek a „kiigazított általános helyreállási képességben”. Ez azt eredményezheti, hogy az illetékes hatóságoknak felfelé vagy lefelé módosítaniuk kell a 41. bekezdés szerinti indikatív besorolást, amennyiben úgy ítélik meg, hogy az nem tükrözi teljes mértékben az intézmények általános helyreállási képességét, figyelembe véve különösen a következő elemeket:
 - a. az intézmények által meghatározott „általános helyreállási képesség” és az illetékes hatóságok által meghatározott „kiigazított általános helyreállási képesség” közötti eltérés;
 - b. átfogó bizonyítékok vagy a korábbi végrehajtási tapasztalatok hiánya;
 - c. bármilyen előkészítő intézkedés megléte vagy hiánya az intézkedési lehetőségek végrehajtását megelőzően;
 - d. a koncentráció mértékével, a végrehajtás időkeretével, a helyreállítási intézkedési lehetőségek megvalósíthatóságával és hitelességével, valamint az intézmények által alkalmazott stresszhelyzet súlyossági szintjével kapcsolatos további információk;
 - e. az intézmények képességei az adatok rendelkezésre állása, minősége és összesítése tekintetében, valamint az intézmények által a válságkezelési felkészültség tekintetében gyakorolt irányítás.
44. Az általános helyreállási képesség „gyenge” minősítése esetén az illetékes hatóságok az értékelésükben vagy a 2014/59/EU irányelv 6. cikkével összhangban lényeges hiányosságot állapítanak meg az adott intézmény helyreállítási tervében, vagy az általános helyreállási képességgel kapcsolatban fejlesztésre szoruló konkrét területet azonosítanak.
45. Az általános helyreállási képesség „megfelelő, de potenciálisan fejleszthető” minősítésének esetén az illetékes hatóságok az adott intézmény helyreállítási tervének az értékelésében az általános helyreállási képességgel kapcsolatban fejlesztésre szoruló konkrét területet azonosíthatnak.
46. Az általános helyreállási képességgel kapcsolatos lényeges hiányosság megállapításával vagy fejlesztésre szoruló konkrét terület azonosításával járó, a 44. és 45. bekezdés szerinti értékeléskor az illetékes hatóságoknak a következő helyzeteket kell figyelembe venniük (a teljesség igénye nélkül):

- a. az intézmény már jelenleg is súlyos stresszhelyzet által jellemzett körülmények között működik-e, beleértve azt is, ha a 2013/36/EU irányelv 142. cikkével összhangban tőkefenntartási terv benyújtását írták elő;
 - b. az intézménynek a korábbi helyreállítási tervekhez képest sikerült-e már javítania az általános helyreállítási képességét, és az intézmény méretét, üzleti modelljét és kockázati profilját figyelembe véve van-e további lehetőség az általános helyreállítási képesség potenciális javítására;
 - c. az intézmény tőke-, tőkeáttételi és/vagy likviditási pozíciója megfelelő mozgásteret biztosít-e a szabályozói követelmények tekintetében, ezért az intézmény által alkalmazott forgatókönyvek rendkívül súlyosak és így túlságosan büntető jellegűek-e a versenytársakhoz viszonyítva.
47. A 41–43. bekezdésben említett besorolásnak alá kell támasztania az általános helyreállítási képességnek az illetékes hatóságok által elvégzett értékelését, amely a helyreállítási terv átfogó értékelésének releváns elemét képezi.